

OBUWNIK

Organ Związku Cechów Obuwniczych Woj. Śląskiego

Wychodzi co miesiąc.

Redakcja i administracja: Katowice, ul. Młyńska 4. Redaktor: Piotr Pronobis, Siemianowice Śl.

Wydawca: Związek Cechów Obuwniczych Woj. Śląskiego.

Abonament 1/4 rocz. 1,00 zł., 1/2 rocz. 2,00 zł., 1 rocz. 4,00 zł.

Szanowni Koledzy!

Żądajcie wyroby pierwszej Śląskiej fabryki wosków, klejów i farb

„LE—GO—LI“

KATOWICE

Polecamy w najlepszych jakościach:

Russet emaljowa farba do polerowania podeszw i sznytów w wszystkich kolorach.

Moment czernidło, czerni momentalnie wszelkie skóry i haki.

Agolin niedościgniony klej do wyrobu klejonego obuwia.

Fixol wyborowa masa do usztywniania nosków.

Chevreaulakier wykwintna glazura do odświeżania obuwia.

Glazura do skór w różnych kolorach.

Wosk szewcki jak i dla maszyn w najlepszej jakości.

Lexol niedorównana pasta do obuwia w wszelkich kolorach.

Przez używanie naszych towarów pod nazwą

„LE—GO—LI“

oszczędzacie czas i pieniądze, zapewnacie sobie zbyt i egzystencję.

Wszędzie — — — — —

do nabycia!!!

Hasło!

Celem podniesienia i utrzymania Rzemiosła a w szczególności obuwniczego wyrabiać trzeba towary jakościowe, które to w cenie droższe ale w kalkulacji tańsze dają możliwość istnienia i rozwoju obuwnictwa. Takie wyroby mają na składzie Spółdzielnie, które to za zadanie mają podtrzymanie i rozwój egzystencji obuwnika. Pokrywajmy zatem nasze zapotrzebowania tylko w Spółdzielniach naszych!

Szanowni Koledzy!

Upoważnieni do wyboru swego przedstawiciela w nowej Izbie Rzemieśniczej, delegaci Cechów Obuwniczych zastąpiliście takowe na całym terenie obecnej Izby. Bez jakichkolwiek ubocznych wpływów na wybory sami wypowiedzieliście się za mną. Tem samem daliście mi mandat przyszłego Radnego Izby Rzemieśniczej. Można by to uważać za zaszczyt być Reprezentantem całego zrzeszonego obuwnictwa. Lecz za zaszczytami się nie ubiegam. Jestem sobie świadom obowiązku, od którego mi się uchylać nie wolno. Czasy dzisiejsze są trudne. Szczególnie w naszym zawodzie, tak w ostatnich latach bardzo zagrożonym konkurencją zagraniczną, tandetą, brakiem pracy szerokich mas, jak również spadkiem cen i brudną konkurencją. Wszak znacie mnie... Gdy trzeba było podjąć walkę o lepszy byt w naszym zawodzie i tworzyć organizacje cechów obuwniczych a z nich wyłonić ściślejszą organizację pod nazwą Spółdzielni (Obuwnik) stanąłem w pierwszych szeregach. Mam to przeświadczenie, że służę dobru ogółu. Bo idąc luźno i w pojedynkę nie potrafimy nic osiągnąć, raczej zginiemy, nie mając o nie oparcia i własnego ogniska. Nie szczędziłem i nie szczędzę czasu, raczej poświęcam go dla dobra naszego rzemiosła.

Również żywem słowem i drukowaniem na łamach tego pisma, staram się o podniesienie naszych warsztatów i o pomoc dla zagrożonej egzystencji niektórych naszych członków, jak również podtrzymanie i utrwalenie organizacji już istniejących, bądź to zawodowych, lub gospodarczych. O jedno koledzy was proszę a mianowicie o współpracę. Stworzyliśmy to piśmko mające być łącznikiem pomiędzy nami, mające służyć wymianie zdań nie tylko na terenie organizacyjnym, ale ma ono się stać terenem dyskusyjnym. W tem jest wiele również i mojej zasługi, że ono powstało. A jak ono nam się dzisiaj przyda!

Szan. Koledzy! Organizacje, które mamy, potrzebują rozbudowy i udoskonalenia, ażeby one były tem, czym być powinny i dać nam to, czego sobie życzymy. Wzywam was koledzy a ramy takich, mogących chwycić również za pióro i pisać. Współpraca wszystkich stworzy wielkie dzieło, które nam pomoże i potomnym ze spokojem przekazać możemy. Ja z tego miejsca, wam koledzy, wszystkim dziękuję za wybór i za zaufanie mi okazane. Z mojej strony będę się starał wasze życzenia o ile będę w możności spełnić i nie zawieść was w okazaniu mi zaufania.

Cześć Obuwnictwu.

Ludwik Skrsypek

Skarbnik Związku Cechów Obuwniczych i Członek Zarządu Spółdzielni „OBUWNIK”.

Koledzy!

Wybory do Izby Rzemieśniczej się zbliżają. Nie zapominajcie waszego obowiązku i głosujcie na listę, która została przez waszych delegatów ustalona.

Spółdzielczość — to dorobek — to sposób na biedę.

Na zebraniach, w towarzystwie, wszędzie, gdzie się przynajmniej dwóch ludzi spotka, mówi się tylko o biedzie. Każdy wyczekuje końca kryzysu, a nikt nie chce się zdobyć na wysiłek, aby go przeprzeć. Wszystkie rządy państw walczą z kryzysem jak mogą, wydają wielkie sumy na wsparcia dla bezrobotnych, na inwestycje itp., ale społeczeństwo powinno także samo sobie radzić. Wysiłki jednostek będą jednak znikome, jeżeli ta akcja nie będzie przeprowadzona zbiorowo. Wszystkie zawody powinny po dokładnem zbadaniu swych indywidualnych bolączek wystąpić gromadnie do walki z biedą.

Rzemiosło obuwnicze, które jest gnębione z wszystkich stron bądź to przez wielki przemysł, czy łuszerstwo, powinno dla swej samoobrony złączyć się ściśle w zdrowe organizacje gospodarcze, któreby broniły interesów zrzeszonych w nich drobnych rzemieślników. Tylko silne organizacje gospodarcze będą w stanie zapobiedz ogólnemu zubożeniu rzemiosła a nawet podnieść stan posiadania i poprowadzić zorganizowanych do dobrobytu. Naturalnie wymaga to długoletniej pracy, pełnego zrozumienia dla sprawy i dosyć dużo poświęcenia. To też nie można tej tak ważnej sprawę odkładać na czas późniejszy — bo jakoś to będzie — ale należy jaknajrychlej przystąpić do zorganizowania nowych spółek, a do rozbudowania już istniejących. Należy tworzyć spółki tak handlujące, jako też produkujące. Przykładem mogą służyć za granicą istniejące zjednoczenia gospodarcze, rozwijające się bardzo dobrze, z których to spółek czerpią tam zorganizowani nawet poważne korzyści.

Spółki handlujące mają na celu zaopatrywanie swych członków w potrzebne im materiały i surowce po tanich cenach i w dobrej jakości. Zadanie swe mogą wykonać spółdzielnie handlowe tylko wtenczas ku zadowoleniu swych członków, jeżeli organizacja jest popierana przez całe rzemiosło. Jeżeli zostanie organizacja stworzona, a członków jest w niej bardzo znikomą ilość, to naturalnie taka organizacja ma bardzo ciężkie zadanie i nie może wykazać postępu i nie może spełnić w niej pokładanych nadziei. Stronienie od spółdzielni z powodu jej początkowych niedomagań, jest równoznaczne z bojkotowaniem własnego przedsiębiorstwa — jest samobójstwem.

A nie należy poprzestać tylko na spółdzielniach handlowych. Należy tworzyć także spółki produkujące. Wiele to okazji nadaża się w ciągu całego roku dla rzemieślników-obuwników wykonania większych partii obuwia. Z tych masowych zleceń korzysta tylko nie wielka ilość rzemieślników, wykonując znikomą część tych zleceń w swych warsztatach. Resztę tych masowych zleceń wykonują inni. Wykonane zlecenia w różnych warsztatach nie posiadają wyglądu jednolitego, kalkulacje

wykonania wypadają różnie, jeden z wykonawców zarabia cośkolwiek, drugi nie wiele, inny może nie nie zarabia, terminy dostawy nie mogą być jednolicie dotrzymane, na koniec zachodzą różne nieporozumienia, które doprowadzają do tego, że w dalszym ciągu dostawy otrzymują inni, a nie rzemieślnicy. Gdyby natomiast występowała organizacja jako jednostka prawna w imieniu zrzeszonych członków, uniknęło by się wszelkich wyżej wymienionych niedomagań, a korzyści byłyby znaczniejsze.

Myśl utworzenia spółdzielni produkcyjnej w Katowicach od dłuższego czasu jest rozważana, jednak dotąd nie została zrealizowana. Zdania były rozbieżne i wynajdywano coraz to większe trudności. A jednak jaką ważną fortecą byłaby taka spółdzielnia produkcyjna. Jaką formę nada się przyszłej spółdzielni produkcyjnej, należy do rozważań na zebraniach obuwniczych, gdzie należałoby sprawę tak przedyskutować, aby umożliwić korzystanie z niej jaknajszerszym warstwom obuwniczym. O ile korzystanie z warsztatu szewskiego Śląskiego Instytutu Rzemieślniczo-Przemysłowego byłoby możliwe to zebranie kapitału w wysokości 5 — 6000.— zł, byłoby wystarczające do rozpoczęcia pracy przez przyszłą spółdzielnię. Udziały członków mogłyby wynosić zł. 100 za jeden udział, przyczem nabycie więcej udziałów przez jednego członka powinno być możliwe. Wpłaty udziałów musiałyby następować jaknajrychlej. Odpowiedzialność mogłaby być ograniczona do jedno — albo dwukrotnej, albo do wysokości wpłaconych udziałów. Ważnem byłoby ustalenie współpracy członków, aby korzyści jej były sprawiedliwie rozdzielone. Spółdzielnię produkcyjną możnaby założyć biorąc trzy możliwości pod uwagę, i to 1. jako sekcję przy Związku Polskich Samodzielnych Rzemieślników i Przemysłowców, 2. jako oddział przy istniejącej spółdzielni „Obuwnik” i 3. jako samodzielną jednostkę gospodarczą. W pierwszym i trzecim wypadku należałoby także roważyć współpracę z istniejącą spółdzielnią „Obuwnik” mianowicie w sprawie zakupów surowców. Udziały mogłyby pomiędzy spółdzielniami być wymienione, aby współpraca pomiędzy nimi była ścisłą i nie prowadziła do niepotrzebnej konkurencji. Również wielką uwagę należałoby zwrócić na powierzenie kierownictwa przyszłej placówki do czego należałoby powołać ludzi nawskroś uczciwych i obrotnych.

Że spółdzielnie przynoszą korzyści nietylko członkom tychże, ale także całemu społeczeństwu, niech nam posłużą za przykład organizacje takie w innych państwach. Zwróćmy tylko uwagę na tak bogaty kraj jak Danja, która opiera cały swój dorobek na uświadomieniu swego narodu.

Jan Preisner.

W sprawie wyborów do Izby Rzemieślniczej

W dniu 13. maja br. odbyło się na sali Śląskich Zakładów Naukowych w Katowicach zebranie delegatów Związków i Cechów Województwa Śląskiego. Po zagajeniu i przywitaniu obecnych przez Komisarza Izby Rzemieślniczej p. Juzwę powołano prezydium, składające się z prezesów poszczególnych związków. Komisarz Juzwa odczytał ordynację wyborczą do Izby Rzemieślniczej oraz oznajmił, że do Izby Rzemieślniczej w Katowicach będzie wybieranych 20 radców, 12 będzie wybieranych przez rzemieślników, a 8 mianowanych przez Ministra Przemysłu i Handlu. Na najliczniejsze zawody przypadnie jeden mandat, i to na rzeźników, piekarzy, krawców, obuwników, kowali, ślusarzy, fryzjerów, zawody budowlane, reszta zaś rzemieślników wybiera wspólnie 4 mandaty. Po krótkiej dyskusji udali się przedstawiciele poszczególnych zawodów na ścisłe narady, celem ustalenia kandydatów. Obuwnicy także przeprowadzili obrady na temat wyboru kandydatów, którzy zostali przez tajne głosowanie następująco ustalen:

1. Skrzypek — Katowice, ul. Kościuszki 38;
2. Prawdzik Karol — Chorzów, Plac św. Jana 37;
3. Lotter Paweł — Katowice, Mieleckiego 3;
4. Biskup Franciszek — Król. Huta 3-go Maja 43.

Następnie wybrano także i do Komisji Głównej oraz do Obwodowej po czterech członków. Obszar Wojew. Śląskiego jest na dwa obwody wyborcze podzielony. Wybory odbędą się 8 lipca br.

Uwaga pp. Obuwnicy!

Śląski Instytut Rzemieślniczo-Przemysłowy dążący stale do praktycznego doskonalenia rzemieślników, projektuje dla pp. mistrzów i czeladników obuwniczych na miesiąc czerwiec 1934 r.

20-godzinny kurs wyrobu opanek.

Opłata za cały kurs wynosi tylko zł. 10.

Celem kursu jest zaznajomienie uczestników z wyrobem opanek przy zastosowaniu całego zasobu doświadczeń polegających na szybkim i tanim ich wykonaniu, przy równoczesnym umiejętnym i oszczędnym zużytkowaniu zakupionego materiału.

60-godzinny kurs mechanicznego wyrobu obuwia.

Nauka będzie prowadzona w własnym warsztacie eksperymentalnym w Katowicach przy ul. Plebiscytowej nr. 8, który to warsztat można już obecnie po uprzednim zgłoszeniu zwiedzić. Opłata za cały kurs wynosi zł. 35.—, płatna w 2-ch ratach t.j. 50

proc. przy wpisie, reszta w połowie czasu trwania kursu.

Celem kursu jest zapoznanie uczestników z najnowszymi metodami pracy w warsztacie zmechanizowanym, po odbyciu którego pp. obuwnicy nie rozporządzający własnymi maszynami, będą mogli korzystać z warsztatu Śląskiego Instytutu, wyposażonego w ostatnim czasie w cały szereg potrzebnych maszyn.

Wszelkich wyczerpujących informacji udziela ustnie i pisemnie Śląski Instytut Rzemieślniczo-Przemysłowy w Katowicach, ul. Krasieńskiego 3, gmach Śląskich Technicznych Zakładów Naukowych, pokój nr. 68, tel. nr. 335-37.

Zamiejscowi uczestnicy korzystać będą mogli przy przejazdach koleją z 75 proc. zniżki.

Ze względu na przewidywany liczny napływ zgłoszeń, o przyjęciu decydować będzie ich kolejność.

J. Preisner.

Rzemiosło a „kryzys“.

(Dokończenie)

Należy zatem uzupełniać przede wszystkim wiedzę zawodową, od czego nikt uchylać się nie może, bo wymagania życiowe stale się zmieniają, a technika i wiedza postępują stale naprzód. Do nauki nigdy nie jest za późno.

Otóż Śląski Instytut Rzemieślniczo-Przemysłowy chcąc dopomóc rzemieślnikom do uzupełnienia wiedzy zawodowej urządza stale szereg kursów doskonalących i idzie w tym kierunku rzemieślnikom jak najdalej na rękę, to znaczy, że wysunięte projekty urządzenia kursów takich czy innych wymagane przez dane zawody, stara się możliwie zrealizować.

Obecnie projektuje się urządzenie 2-ch kursów dla zawodu obuwniczego, a mianowicie, jednego kursu „formy i zdobnictwo obuwia“, którego zadaniem jest pobudzić własną fantazję każdego obuwnika w tworzeniu ładnego obuwia, zwłaszcza obuwia damskiego, przez co mógłby rzemieślnik zdobywać tych klientów, których fabryki obuwem szablonowym nie są w stanie zadowolić, oraz drugiego kursu „mechanicznego wyrobu obuwia“, w celu zapoznania się z masowym wyrobem obuwia. Wytwarzane masowo obuwie przez obuwników nigdy nie może być konkurencją dla rzemiosła obuwniczego, czego obuwnicy tak się obawiają, gdyż pomimo nie zajmowania się dotychczas produkcją masową przez rzemiosło, klient i tak kupuje obuwie fabryczne. Najwyżej możnaby tutaj mówić, że rzemiosło, nie chce stwarzać konkurencji fabrykom,

przez zorganizowanie własnego warsztatu produkcyjnego. Rzemiosło i krajowe fabryki nie są w stanie pokryć całego zapotrzebowania kraju. Jeszcze dotąd sprowadza się obuwie z zagranicy, a powinnyby się obuwie eksportować, gdzie są duże możliwości zbytu.

Dalszym środkiem do walki z kryzysem, byłyby organizacje spółdzielcze. Jednostki niezorganizowane, a finansowo słabe, nie będą w stanie utrzymać swych warsztatów pracy, silniejsze będą się coraz więcej chyliły ku upadkowi. Natomiast zorganizowane rzemiosło w spółdzielnie handlowe, czy produkcyjne, przedstawia pewną siłę, której łatwiej i możliwiej jest zdobyć dalszych i bliższych rynków zbytu, a wynikające stąd korzyści materialne podnoszą dobrobyt wszystkich zorganizowanych.

*

W ostatnim czasie przenika praktyczna myśl w rzemiosło obuwnicze. Niektóre cechy zainteresowały się warsztatem eksperymentalnym Śląskiego Instytutu Rzemieślniczo-Przemysłowego, mieszczącym się w Katowicach przy ul. Plebiscytowej nr. 8 i zwiedzały ten warsztat, w celu zapoznania się z jego urządzeniem i zmechanizowaną pracą.

Niedawno zwiedziła warsztat wycieczka składająca się z 18 osób z Przymusowego Cechu Obuwniczego w Siemianowicach. P. Kurzeja — kierownik warsztatu zapoznał uczestników z przeznaczeniem i działaniem maszyn, a następnie sporządził 1 bucik dziecienny, objaśniając przytem poszczególne czynności przy jego wyrobie w warsztacie fabrycznym. Przebieg wykonania obuwia był następujący: po zaćwiekowaniu bucika teksami i włożeniu kapy formułowej, którą ścięto (szerfowano) maszyną, obszyto podeszwę maszyną dublówką, wycinając poprzednio maszyną rysówką rowek na umieszczenie szwu. Dalej okółkowano bucik maszyną kołkową. Frezowanie i czyszczenie wykonano maszynami, jak również wysztancowano maszyną obcas. Zademonstrowano przeszywanie na maszynie a ścinanie frontu obcasów objaśniono bez pokazu. Zwiedzanie warsztatu trwało 3 1/2 godziny.

Zebrania:

Przym. Cech Obuwników Katowice Katowice dnia 1. 6. 34.

W dniu 4. 6. br. o godz. 6,30 wiecz. odbędzie się

zebranie kwartalne

w lokalu „Union” w Katowicach ul. Mickiewicza 8. I. p., na które się uprzejmie zaprasza.

Porządek dzienny: 1. Zagajenie; 2. Odczytanie protokołu; 3. Referat p. Mandrysa; 4. Referat p.

Inż. Doma; 5. Wybór st. czeladnika; 6. Komunikaty; 7. Wolne głosy i wnioski.

Za Zarząd

Paweł Lotter,
st. cechmistrz.

Uwaga!

Obuwnicy, handlujący obuwem.

W środę, dnia 6. czerwca o godz. 5 popołudniu w lokalu p. Liczbińskiego w Katowicach na Rynku, odbędzie się

zebranie

na które się uprzejmie zaprasza.

Na porządku dziennym bardzo ważne sprawy.

Zarząd

Związku Cechów Obuwniczych Woj. Śląskiego
w Katowicach.

Paweł Lotter,
prezes

Fr. Żołna,
sekretarz.

Współpracujcie z redakcją „Obuwnika”.

Uwaga Obuwnicy!

Firma „Formiarz”

Sp. Akc.

Zarząd: **WARSZAWA**
ul. Długa 25.

Fabryka w PUSTELNIKU pod Warszawą

poleca słynne ze swej dobroci kopyta handlowe i stalunkowe dla fabryk obuwia i warsztatów reperacyjnych, oraz szpilki drewniane 2 i 4-szpicowe.

Firma nagrodzona wielokrotnie na wystawach.

Przedstawiciel na Województwo Śląskie

Feliks Strowajs
Katowice

ul. Szopena 8. I. p. Tel. 304-80

„OBUWNIK”

Spółdzielnia handl.-przemysł. z ogr. odp.
w KATOWICACH, ul. Młyńska 4, tel. 346,24

POSIADA NA SKŁADZIE WSZELKIE PRZEBORY SZEWCZKIE

oraz w wielkim wyborze skóry twarde jak i wierzchnie.
Krupony, karki, boki, juchty, bukaty, chromy, lakiery,
szewry i futrówki po cenach bezkonkurencyjnych.

U W A G A: Najmodniejsze żurnale mód na składzie, cena 6.50 zł. pojedynczy numer

Najlepsza

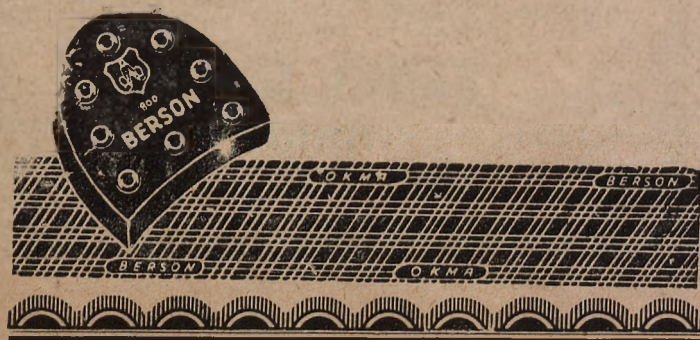
marka jakościowa przy najniższej cenie podwyższa obrót.

Jakość Bersona znana jest nie tylko szewcom i publiczności, lecz także i Panu.

Sprzedawać **BERSONA** jest równoznacznym z zadowoleniem swoich odbiorców i podwyższeniu obrotów.

BERSON

podwyższy Pański zarobek.

Każdy obuwnik
popiera swoją
Spółdzielnię!

Armatury

na oś 27 mm do maszyny oczyszczarki tanio na sprzedaż. Zapytania do Obuwnika Spółdz. handl. przemysł w Katowicach, ul. Młyńska 4.

Kupuj tylko w
Spółdzielni „Obuwnik”

Im większy obrót
tem mniejsze koszty
i tem tańszy towar.

Znanej pierwszorzędnej jakości:

Skóry podeszwowe, w połówkach i kruponach

Skóry waszowe do szycia i klejenia w po-
łówkach

Skóry brandzłowe

Juchty i szpalty

wyrabiają:

POLSKIE ZAKŁADY GARBARSKIE

Sp. Akc.

Kraków-Ludwinów

Skład fabryczny:

KATOWICE, Kościuszki 11. Tel. 34602

Obuwnicy!

Chcemy Wam oszczędzić zbytecznych wydatków

Chcemy Wam oszczędzić reklamacji

Chcemy Wam pomóc w utrzymaniu waszych warsztatów pracy

Chcemy Wam pomóc w utrzymaniu waszej Klijenteli

Wyrabiamy w swoim rodzaju
jedyną nieobciążaną skórę podeszwową
garbowania dębowego „MOLL-MARKO“

Gwarantujemy Wam za jakość

Dajcie naszą gwarancję waszym Klijentom

Garbarnia „MARKO” Szczakowa

Przedstaw. na Woj. Śl.: Kański i Lind, Katowice
ul. Kościuszki 11

WYŁĄCZNA SPRZEDAŻ:

Katowice, „Obuwnik“, ul. Młyńska 4	Mysłowice, D. Helberg Jagiellońska 4
Król. Huta, T. Cichoń, ul. Wolności 70	Świętochłowice, R. Szrajber,
Król. Huta, Mückstein, ul. Sobieskiego 19	ul. Bytomska
Tarnowskie Góry, W. Czapla, Nowy Rynek 6.	Żory, Ł. Winkler, Rynek.